

ויתיב יהודה בן נרים גביהו פתח ר' יהודה ואמר כמה נאים מעשיהם של אומתנו ותקנו שוקים תקנו גשיים תקנו מרחצאות ר' יומי שתק נעה רשבב ואמר כל מה שתקנו לא תקנו אלא לעורך עצמן תקנו שעוזן להושיב בהן וננות מרחצאות לעין בהן עזענן נשים ליטול מהן מכם הילך יהודה בן נרים יוסיף דבריהם גשגען למלכות אמרו יהודה שעילה יתעללה יומם שתק נגלה לציטורי שמעון שנינו יחדן אלו אמשו רומוורה אינטרכיו ורוא איררו לבי קראוטס ז'ויאו

далיא והו *משלדו מניחו והוא יתבי עד צוארייו בחלא כל' זמא גראס' בעידן צליי לבשו מוכס' *מצאלו והדר משלחו מניחו כי הינו דלא ליבלו אוטובו תריסר שני *במעדרא אהא אליהם וכם אפיקחא דמעדרא אמר מאן לודיעיה לבר יוזי דמי קספ' ובטל נזורתה נפק' חז' אוניש דקא רבבי וזרע' אמר *מניחון חי' עולם וועסקון בחזי שעעה כל מקום שענותני עיניחן מדי נשך יצחה בת קילומטר להחריב עולמי צאחים חיזו למעורטכם הדדור אול אוטובו תריסר ירח' שטא אמרי *משפט רשיים בניהנ' יב' חדיש יצחה בת קול ואמדת צאו ממעורטכם נפק' כל חיכא דהוה מורי אלעוז' הוות מס' ר'יש אמר לו בני די' לעולים אני ואתה בהדי פנא דמעלי שבכא' הוה הוה נקט ר'יש *מדאני אפא ורדות בון השמישות אמרו' ליה תנ' למלה לך אמר לדו' לכבוד שבת וטיניג' לך בחד חד כנוג' זכור וחר' בגנד' שמור' אל' לביה חי' כמה חביבין מצות על 'ישראל' יותיב דעת' יהוד' שמע' ר' פנחים בן אייר חתניה ופק לאפייה עיליה לבני בנות' הדורה קא *אייך לה לבישריה חי' דהוה ביה פיל' בונפה הוה קא בכ' וקא נחרו' דמעת עיניה וקמזהה' ליה אל' או' ל' שראותיך בך אל' אשריך שראייתני בך שאילמלא לא ראייניג' בכך לא מצאת כי בך דמעוקרא כי הוה דמקש' ר' שבון' וו' קושיא הוה מפרק לי' ר' פנחים כי אייר תריסר פרוקי למופ' כי הוה מקשי' ר' בן אייר קושיא הוה מפרק לי' ר' שביב' עשרין וארבעה פרוקי אמר הוה אל' ואיתרכיש ניסא איזיל אתקין מלטה דכתיב יובא יעקב שלם ואמר' עלי רב' שלם בנוט' שלם במכוונו שלם בתרותו יוזח את פni העיר אמר רב מטבע' ז' נחיקן להם ושותיאל אמר שעוקם חיקן להם וו' יוזחן אמר מלחצאות תקין להם נזר איבא מיליא דבעי לתקוני אטער ליה איבא דובטא דאות ביה ספק טומאה

כילדותנו ילמוד תורה בזקנותו והוא לו
תלמידיםobilדותיו יהו למתלמידים בזקנותו
שנא' בברך ורע את רעך ונור אמרו' שנם
עשר אלף זוגים תלמידים והוא לו לרבי
עקיבא מגבת עד אנטיפיס וכולן מתו במרק
אחד מפני שלא נהנו בכבוד והלה זה היה
העלם ששם עד שבא ר' עזיל רבוחינו
שבדרום ושנאה להם ר' מ' ור' יהודה ור' יוסי
רבי שמעון ורבי אלעזר בן שמעון והם הם
בולם מתו מפקח ועד עצרת

רב אול (ט) תורת סי' שני קמו דף אליעזר ור' יוחישע למשולם תורת סי' שני קא איתא לביותה שמען מון אחריו בוחית דקאמר לה חד רשות לדיברתו שפיר עביד ליד אברך חדא ולא דמי ליר ועדו (ט) [שבק] ארמלוות חותם בולחו שנין אמרה ליה אי צאות לדיל ליהו תורת סי' שניין אהרנייתא אמר הויאל וייחבת לי רשותא איזהדר לאחורי חדד אול הוה תורת סי' שני אהרנייתא אהרא בעשווין וארבעה אלף *זוני תלמידי נפק כולי עולם לאפיה ואפ' דיא קמלה למיפק לאפיה אמר לה החוא רישיעיא ואת להיכא אמרה ליה י"ז דודע צדייק נפש בהמרתו אתה לאוthonoo ליה קא מרדח לה רבנן אמר לזרע הנזוח לה שעוי ושלבם שללה

رُؤْسَهُمْ

שנים עשר דרכן לפירור, כדי שייהיו י"ב כהנום —
מקדשין ידיהם ורגליהם בבראת אחות
י' נערת נא

שנים עשר חדשים לחמה, ויז"ב חדשים ללבנה
טו"ג י"ג קי"ג ג' ג

כאנשוי הײַר   **שנים עשר הוֹדֵש אָמָה בְּעִיר, הַרְיָה הוּא
קָלָא מְתֻבָּא צָ'**

שנים עשר חודש בשנה, וארבע תקופות בשנה

הנה יום זהה ל"ג בעומר יומא דהילולא
דרבי שמעון בן יוחאי, בו ביום עלה לשמי מרים
ומסתמא ביום זה נולד גם כן (ר' יה א), כי הקב"ה יושב
וממלא שנותיהם של צדיקים מיום אל יום,
וביום זהה
עליה לשמי מרים והוא יומא דהילולא דיליה לאورو
נסע ונלה, לכבוד ספרו הקדוש זהר המאיר וمبיאק
מסוף העילם ויעיד כופו (אשר כתב ר' אבא ביום
זהה ב'), והוא מאיר לנו בಗאותינו עד כי יבא משיח
ותבין
צדקנו
לפי זה אשר נתאמת לנו מאנשי אמת אשר השמיחה
ביום זהה על ציון ר' שמעון בן יהאי היה שלא בטבע
דכתיב (משל ג ט) אוד צדיקים ישמח.

הנ' יבננ' למדני
ויאתנ' ממי' ג

כט מי שיש לו יא"ע אמור לו לילך בלילה שלפני يوم הדיא"ע על סעודת יי"א דאננו אמור ריך בשנה ראשונה ושאר שנים מותר וננהו להחמיר אף בשאר שנים ומ"מ נראהadam היה שעד' של שמחה דהינו פטודת נשואין יש להחמיר אף בשאר שנים אבל בסעודה שאנו של שמחה אין להחמיר בשאר שנים ואף בסעודה של שמחה אין אמור בלילה שאחר הדיא"ע :

፳፻፲፭

ווחנן *סתם כותני ר' מאיר סתם ווספהא ר' נחמייה *סתם ספריא רבוי יהודיה סתם ספריא ר' ש' ובולחו אליבא דדר' ע': סגנון (פ'')

ובן אמר ר'ש לתלמידיו בניו שנומדו עת שמדות הרמות מחרומות מידותיהם של ר'ע העילן

אתה הוא עקיבא בן יוסף ששمر הولد
מסוף העולם ועד סוףו. דע כי מוקף עולם
ונעל כופו גימנוליום מקמ"ל, נגד מקמ"ל פערומים
שנוכל לר"ע בכל רצ"מ. ול"ע מוחר בלילה למד
גillum נגיטין (קז), גימנוליום צע"ה, שבלכת
למומו צע"ה פערומים צע"ה עומדת לנו. באמ' ימאות ע"ז
הנתקה איה

הרבנית איסי בן יהודת היה מונה
שבחן של חכמים ר' מ' חכם וסופר ר' יודהה
ר' הובם לבשיז'חה ר' טרפון גל של אנגוזין ר'
ישעמעאל* חנונות מיוונון ר' ע' אוצר בלאום ר'
יוחנן בן נורי קופה חרוכלים רבי אלעוז בן
עוריה קופה של בשמיים *משנת ר' אליעזר
בן יעקב קב ונקי ר' יוסף נמקן עמו רבי
שמעון טוחן הרבנה ומוציא קומעה ٢٠٦٣ ٥

אמר ר' בר יוחה אמר רב בשעה שעלה משה לתרום מצואו להקב"ה שויישב וקיים כחrim לאותיות אמר לפניו רבש"ע מי מעכבר על ידך אמר לו אדם אחד יש שעבוד היה בסוף במתה דורות ועקבבא בן יוסף שמו שעבד לדוחש על כל קין וקץ תילין תולין של הלוות אמר לפניו רבש"ע הראה לי אמר לו חור לאזרוח חלך יושב בסוף זו שמונה שורות ולא היה יודע מה הן ואמרם תשש כהו כיון שהגע לדבר זו אמרו לחתמינו רבי מנין לך אמר להן הלבנה למשה מסני נהישבה דעתו חור זו ובא לפניהם הקב"ה אמר לפניו רבנו של עולם יש לך אדם כוה אתה נותן תורה ע"י אמר לו שחוקך בר עלה במחשבה לפני

(יב) ולכל HID החזקה, שקיבל את התורה בלווחות בידיו⁹⁸.
 ולכל המורא הגדול, נסים וגבירות שבמדבר הגדול והנורא.
 לעיני כל ישראל, שנשאו⁹⁹ לב לשבור הלוחות לעיניהם,
 שנאמר: ואשברם לעיניכם (עליל ט יז), והסביר מה¹⁰⁰ דעת
 הקדוש ברוך הוא לדעתו, שנאמר: אשר שברת (עליל י ב),
 יישר כחך ששברת.

וְאֵת אֲמָרָה אֶלְעָמָד

שנים עשר חודש וותגן לכתולה לפטנס את
 עצמה
 שנים עשר חודש ניזונים פלשען ישראל
 בגיהנום ...
 שנים עשר חודש עשה יוטף בבית פוטיפר:
 שהחדרים בבית ושה בשדה
 שטחן גו. גו. גו.

ו שנים עשר חודש שעשה נח בתיבה, לא טעם טעם שינה לא ביום ולא בלילה

בשחיתת פסח ראשון ... עיטו

א' שניים עשר לוויים עומדים על החותם, ומוסיפים עידין ית' עד עולם

ברא באדם **דגד גדר גמ'** **יל'** **שנים עשר מоловות ברא הקב"ה בעולם, כולל**

שנים עשר דבריהם יש למל שיש לו אשה: רצון
עליך בברך ה' וברוך ית' נא מילך עליון

כפרה, עצרה, כבוד, טובה יאמיר מ'

卷之三

שׁגָּדָלָו וְעַשְׂוֵה פִּירֹת וּבְנָאָל. וְלֹכֶן נִקְרָא יוֹם לְגַעֲמָר יוֹם שְׁמַחְתוֹן
של הַדְּרָשָׁבִי, שָׁבוּ בַּיּוֹם נִסְמָךְ עַיִּירְבּוֹ רַבּוֹ רַבּי עֲקִיבָּא. כַּיְמָה גַּם אֲמָמָה
עֲמָדֵי פְּטָרָמָה מִלְּפָנָי

ז' אספה דגנך מה ת"ל לפי ענין לא ימושיטע
ספר הדרורה הוה מפיך יכול דברים ככתבן
ת"ל ואספה דגנך זהה בז' מנהג דרך ארץ דברי ר' ישמיעאל ריש בן יוחאי
אומר אפשר אדם חורש בשעת הדிஶה וווער בשעת ווריעה וכוקצער בשעת
קצירה וווער בשעת דריש ווורה בשעת הרוח תורה מה תחא עליה אלא
בומן ישישראל עשיין רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י אדרים עזא'
ז' עמדו וווער לאונכטונג' ובומן שאין ישראל עשיין רצונו של מקום עזא'
IMALACTHAN נעשית ע"י עצמן שניא' אספה דגנך ולא עד אלא שמלאכת אהרים זיין
נעשית על יון שניא' יועברת את אויביך וגוי אמר אבוי' הרבה עשו ברבי זיין
ישמעיעאל וועלתה בירן בר' שמיעון בן יוחאי ולא עללה בירן

אומר אפי' סילק את הי"שנה שחריות ומיד את החדשה ערבית אין בכך כלום אלא מה אני מקיים לפני חמי של לאiley שלון בא לדם א"ז אמי מדבריו של ר' יוסי נלמוד אפילו לא שנה אדם אלא פרק אחד שדרית ופרק אחד ערבות קיים מצוץ ^{וישען} לא ימוש (את) ספר החורת הוה מפץ אמר רבי יותנן כישום ר"ש בן יוחי (2) אפי' לא קרא אדם אלא קריות שמע שחרית וערבית קיים לא ימוש ורבך והאסור לאותמו בפני עמי הארץ ורבך אמר מצוח לאומרו בبني עמי הארץ ^ו **ערויין (ט'ג':)**

לפניהם רבו נו של עולם הראתני תורהנו הראני
שברנו אמר לו חז"ו (לאחרך) חור לאחריך
ראאה שחשקלון בשחו במקלו אמר לפניו
רבשע ז' תורה וו שבה אל שחוק כך
עליה במחשבה לפני שפחים נכו.

הוּא הַלּוֹלָא דָרְבֵי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָנָן בֶּן מִתְּהָא
אוֹ, וְהִיא לְמַעַלָּה הַלּוֹלָא, תְּנוּעָה בָּאָה אֶל
הַמֶּלֶךְ. וְרָאוּי לְכָל אִישׁ הַדִּירָא וְתַרְדֵּד לְשָׁוֹם
אֶל לְפָנֵי יוֹם הַחַיָּא לְשׁוֹב בַּתְשׁוּבָה, כִּי זָכוֹת
רָבֵי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָנָן מִסְפִּית לְהַבָּא לְטָהָר,
וְלֹא לְכָלֹות הַזָּמָן בְּעָנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּהַבְּלִי
שָׂוְלָם.